

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
în străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Schimbare în conducerea bisericii noastre

Sfintele canoane sau legi ale bisericii noastre poruncesc ca în curs de 8 zile după moartea mitropolitului, canonicii să se întrunească și să aleagă din sânul lor un vicar (înlocuitor sau locțiitor al mitropolitului) numit *vicar capitular*, după numele de capitolu cel au toți cei 10 canonici împreună.

Mitropolitul de cucernică pomenire Dr. Alexandru Nicolescu a murit la 5 Iunie, însă capitolul, la porunca Sfântului Părinte dela Roma, de astă dată nu s'a întrunit ca să-și aleagă vicar, ci au guvernat biserica cu toții împreună, în frunte cu președintele lor, care se numește *prepoștul capitular*.

În forma aceasta a fost guvernată biserica noastră până la 6 Septembrie 1941, adică trei luni, când Sfântul Părinte dela Roma ne-a adus la cunoștință, că a numit de *administrator apostolic* pe înalt preasfințitul Dr. Valeriu Traian Frențiu, episcop de Oradea Mare, care este și cel mai bătrân dintre episcopii noștri.

Această schimbare a adus-o la cunoștința preoșimeii Ilustritatea Sa prepoștul capitular Dr. Victor Macaveiu prin circular zilele trecute, rugând pe toți vicarii, protopopii, viceprotopopii și administratorii protopopești, pe toți preoții și slujbași ai bisericii noastre, precum și pe toți credincioșii Arhidiecezei, să-l recunoască pe I. P. S. Sa de mai marele lor bisericesc și să-i fie ascultători și supuși intru toate cele ce se țin de înalta slujbă ce i-s'a încredințat.

Cu acelaș circular a adus și I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu la cunoștința tuturor, că este numit administrator apostolic, până când scaunul mitropolitan va putea completa în chip definitiv, prin obșnuita alegere din partea reprezentanților preoșimeii.

I. P. S. Sa a rămas pentru aceea și pe mai departe titularul eparhiei de Oradea Mare și a numit totdeauna pe Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu *vicar general*, adică locțiitor al său.

La Oradea Mare a fost numit *administrator apostolic* P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu al Cluj-Gherlei, I. P. S. Dr. Traian Frențiu părăsind Ungaria și mutându-se la Beiuș, de unde va veni tot mereu la Blaș. P. S. Sa Dr. Vasile Aftenie, episcopul-ajutor al răposatului mitropolit Ale-

I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu

xandru a devenit episcop ajutor al Excelenței Sale Dr. Valeriu Traian Frențiu, iară P. S. Sa Dr. Ioan Suci, episcopul-ajutor al I. P. S. Sale Dr. Traian Frențiu, a devenit episcop-ajutor al P. S. Sale Dr. Iuliu Hossu.

Acestea sunt schimbările mai noi din biserica noastră, pe cari aducându-le și noi la cunoștința cetitorilor noștri, ne rugăm, împreună cu preoții noștri, ca pe I. P. S. nostru episcop Valeriu Traian, să-l dăruiască Domnul Dumnezeu sfântelor sale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, intru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului.

Sfințirea Duminicii

Pilde din sf. Scriptură și din viețile sfinților

În privința aceasta să urmărim pilda lui Dumnezeu-Tatăl. El a lucrat șase zile, iar a șaptea zi a odihnit. Așa să facem și noi. Cele șase zile din săptămână să le petrecem în muncă cinstită și cât mai neîstovită, iar a șaptea zi să odihnim, închinându-i-o lui Dumnezeu.

Să vedem, mai întâiu ce ne poruncește în privința aceasta sf. Scriptură:

În cartea II a lui Moise la cap. 20 v. 8 ne poruncește Dumnezeu: „Adu-ți aminte să sfințești ziua Sâmbetei!” Iar în cartea III a lui Moise la cap 23v. 3: „Șase zile vor fi zile de muncă, iar ziua a șaptea va fi zi de odihnă, va fi Sâmbăta, cu adunare în sfântul meu locaș. În această zi să nu faceți nici un lucru, căci este Sâmbăta, în cinstea Domnului, în toate așezările voastre.”

La prorocul Ieremia, 17, 21—22, cetim: „Așa grăiește Domnul: Păziți-vă voi înșivă să nu duceți povară în ziua Sâmbetei și să nu obăgați pe porțile Ierusalimului. Și să nu scoateți povară din casele voastre în ziua Sâmbetei, să nu lucrați nimic, ci să sfințiți ziua Sâmbetei precum am poruncit părinților noștri.”

Porunca lui Dumnezeu este așadar împede, așa că nimenea nu o poate trage la îndolală.

Dar și mintea sănătoasă ne spune și ne poruncește, să cinștim ziua Duminicii, pentru că dacă este Dumnezeu, pe acela trebuie să-l și cinștim și să-l ne închinăm. Eu cred că șase zile de îngrijire a trupului sunt tocmai de ajuns, cel puțin o zi să-l cinștim și Domnul, făcătorul cerului și al pământului. Iar Domnul nici nu ne cere mult. Noi dela servitorii noștri, pe cari noi li plătim, cerem să ne lucreze anul întreg, chiar și Duminica, iar Domnul să ne aiba drept să ne ceară nouă — pe cari nu numai că ne plătește, dându-ne pâinea cea de toate zilele, ci ne-a și făcut — tot a șaptea zi?

Creștinii cei vechi cinșteau foarte conștient ziua Duminicii. Dovada o aflăm în actele martirilor. Astfel cetim în actele martirilor dela anul 304 după nașterea lui Cristos că pe vre-

mea persecuției împăratului roman Dioclețian preotul Saturnin a sărbătorit pe ascuns ziua Duminicii în casa lui Octavius Felix din orașul Abitine din Africa. Auzind despre adunările acestor creștini judecătorii, au trimis soldații ca să-i prindă, 49 creștini, bărbați și femei, au fost prinși, aduși în fața judecătorilor și apoi trimiși la Cartagina, la proconsulul Anullus. Acesta l-a întrebat, care este conducătorul lor, iară preotul Saturnin ridicându-se imediat l-a răspuns că el este și că în fiecare zi frânge pâinea și o dă de mâncare credincioșilor, dar mai ales Duminica se adună toți creștinii. „A nu sărbători ziua Duminicii, e cel mai mare păcat. Noi ne împlinim datorința aceasta chiar și dacă ne costează viața.” Toți cei 49 de creștini au fost uciși, unul chinuți mai rău, alții mai puțin, dupăcum li s'au părut de păcătoși. Preotul Saturnin a fost tras mai întâiu pe banca de chinuire, sfârticându-i-se carnea cu unghii de oțel, dar nici un creștin nu și-a tăgăduit credința.

Tot în acele acte ale martirilor citim despre moartea de martiră a sfinței Anisia, tot în vremea împăratului Dioclețian. Pe Anisia care mergea într-o Duminică la adunarea creștinilor, o întâlni un soldat și o întrebă: „Unde mergi?” Anisia își făcu semnul sfinței cruci, ca să-i ajute Dumnezeu în necazul acesta. Soldatului i-se pără că semnul sfinței cruci este o batjocură la adresa lui de aceea o trase mânios de mână și-i zise: „Răspunde, cine ești și unde mergi?” — „Eu sunt o servitoare a lui Iisus Cristos și merg la adunarea creștinilor.” — „Acolo n'ai dreptul a merge, ci va trebui să jertfești idollor. Astăzi ne închinăm soarelui” și în clipita aceea îl rupse vălul de pe față. Anisia a încercat să se apere și-l lovi cu mâna peste obraz. Zicând: „Du-te, ticălosule; Domnul nostru Iisus Cristos te va pedepsi.” Soldatul scoase sabia și i-o implantă în inimă iară sf. Anisia căzu moartă la pământ.

Ită cât de mult șineau creștinii cei vechi la ziua Domnului!

Părintele Iuliu

Mângăieri sufletești la Ungurei

Ungureii este o comună săsească din județul Sibiu cu vreo mie de locuitori sași și 612 români, nu departe de frunțașă comună Cunța de pe calea ferată Alba Iulia-Sibiu, la 25 de kilometri de Sebeșul Săsesc, unde este și scaunul protopopesc de care se ține.

Această parohie număra la 1733, dupăcum aflăm din șematismul (carte în care se arată parohiile, preoții, cantorul, numărul sufletelor) din 1900, 100 de suflete. Nu peste mult însă credincioșii de acolo au trecut la ortodocși, dar la anul 1817 au revenit din nou sub preotul Gheorghe Pop care a păstorit până la 1831.

În șematismul din 1937 se spune că la Ungurei avem 612 suflete, pe când astăzi nu mai sunt decât 547, așadară cu 65 suflete mai puține decât acum-a 4 ani. Semn că Românii nu numai că nu sporesc, dar se chiar împușnează. Că ce o fi cauza, nu știm, cel mult bănuim.

În vremea din urmă s'a încuibat între ei și secta pocăiților, așa că 51 de Români sunt astăzi pocăiți.

Tânărul preot Ilie Muntean, văzând primejdia ce-i amenință turma, a cerut să i-se trimită un misionar, care să-i ajute la întoarcerea celor rătăciți la biserica cea adevărată. De la Blaj a fost trimis Păr. Emil Marchiș, preot refugiat, care a predicat cuvântul lui Dumnezeu în zilele de 6—8 Septembrie.

Că predicarea cuvântului evangheliei lui Cristos a avut roade bune, se vede din faptul că dintre cele 547 suflete — deși 187 sunt romi (tâgani) cari sunt cât se poate de nepăsători față de biserică, iar 53 Români au plecat la concentrare — s'au spovedit și cuminecat cu

acest prilej 50 bărbați, 83 femei și 38 copii, cu totul 171 suflete. La predici au luat parte și câțiva pocăiți, cari pe urma predicilor au început a se clătina în credința lor.

Nădăjduim că noul preot va putea readuce în sânul bisericii adavurate, rând pe rând, pe teji rătăciții și va introduce în parohie o viață religioasă cât mai apropiată de inima lui Cristos.

Miere de albine veninoasă

În ținuturile lipsite de flori cu dulceață, mai ales în anii secetoși, albinele adună ceea ce pot, nu ce vreau. În astfel de împrejurări se poate observa pe frunzele arborilor de pădure o materie dulce, pe cari oamenii o numesc mană. E siropoasă și cu gust foarte gros. Tot pe frunzele unor arbori de pădure se găsesc un fel de puruci cari se închid într-o beșicuță plină cu o zeamă cleioasă și dulce. Albinele în lipsa de flori bune, adună zeamă dulce de pe frunze și din beșicuțele purucilor. Mierea pe care o adună albinele în felul acesta e tulbură de culoare roșiatică, foarte cleioasă, cu miros puturos, grețoasă la gust și otrăvitoare. Cine mănâncă această miere, capătă dureri de cap, de stomac și o greață urmată de vărsături. Dacă mănâncă multa poate muri.

Dacă se observă în coșniță astfel de înguri trebuie scoși, căci albinele cari mănâncă iarna astfel de miere, mor în scurtă vreme.

Iată, în sfârșit, o întreprindere cu adevărat creștinească

Pe hotarul comunei Săce din județul Cluj Turda, lângă șoseaua ce dăce dela Băișoara spre Valea Ierii, între kilometrii 5—6, domn. Dr. Valeriu Porușiu, directorul Băncii Centrale din Cluj-Turda, a întemeiat, clădit și înzestrat o fabrică de cherestea, a cărei conducere a lăsat-o dlui Dr. Laurențiu Porușiu, advocat până anul trecut, la Cluj.

Până aici nimic deosebit, o simplă întreprindere. Dar acum vine caeace nu s'a mai vădită nicăiri în România:

Foița „Unirii Poporului”

Ce stai trist, frate creștine?

Ce stai trist frate creștine
Și oftezi mereu în tine?
Ce stai trist și 'ngândurat?
Și cu ochii 'nlăcrimat?
Ori ți-e frică de război
C'o veni și pe la noi?
Tot aștepti cu 'nfiorare
Vestile din depărtare
Și stai tot în gânduri, frate,
Văzând lumea cum se sbate
Mergând din rău în mai rău
Gata de război mereu.
O, nu mai fi trist, măi frate,
Căci acestea-s scrise toate,
Toate, toate au să vie
Pre cum în Scriptură scrie.
Tu îți pune gândul tău
Și nădejdea 'n Dumnezeu
Trăiește cu El mereu,
Ferindu-te de ce-i rău,
Și-atunci trist tu nu-i mai fi
Vie'n lume ce-o veni
Și-i spune totdeauna
Fie Doamne voia ta.

Iacob Suciu
plugar Valea-Lungă

Amintirile unui om dela sat

de Sabin G. Truția

Copilăria

VIII.

Imi aduc aminte, cum odată, venind dela școală, făcui în curtea casei un „moș cocoloș” de zăpadă, care băgă în spaimă pe niște babe, care veniseră în scara aceea la noi, pentruca — după cum era obiceiul — „să-și mărturisească păcatele preotului rânduit”. Căci, să nu-mi uit vorba, pe vremea când eram eu copil, oamenii erau mult mai credincioși de cum sunt astăzi. Atât bărbații, cât și femeile, se împărtășeau mai des cu sfințele taine, iar în Duminici și alte zile de praznic, biserica era atât de plină de lume, încât — cum e zisa — nu mai găseai loc nici pentru un ac. S'a schimbat însă lumea. În locul celor bune au năpădit cele rele, cum năpădește neghina în holdă. Oamenii din zilele noastre nu prea își bat capul cu cele sfinte. Gândul și dorul lor este zi și noapte la cele deșarte și trecătoare, pe cari molile le rod și rugina le sapă și le strică. Toți ar vrea să se îmbogățescă, curând și fără trudă, pentruca mai apoi, să-și poată trăi zilele în lenevire și desmierdări păcătoase. „Lucrați nu mâncare pieritoare, ci mâncare ce rămâne în veci!” a spus Mântuitorul, Dar îndemnul este bun, pentru cei mulți, sunt sunet de goarnă în pustiu și

toacă la urechea surdului. În locul dragostei a păcii azi stăpânește ura și dușmănia. Părinți și copii nu mai pot încăpea la o masă, iar tată și mamă se dau în judecată. În multe părți, oamenii s'au înrăutățit atât de mult, că nu mai dau nici o mână la biserică, decât din Paști în Paști. Ba unii merg chiar atunci. În vreme-ce preotul se roagă în biserică, cârciumele sunt bătucite de lume, oamenii se blestemă și injură. Mai rău nici se poate. Și pânăcând vor dăinui aceste rău de geaba vom aștepta noi har și blagoslovire. L-am alungat pe Dumnezeu din sufletele noastre și, așa fiind, zadarnic muncim și ne sâmbărim, căci munca noastră nu aduce roade îmbogățitoare.

Dar să las „cazania” la o parte și să mă gândesc de treabă, căci lucrul meu este să vă povestesc. Iată cum a fost: îmbrăcai adică cocoloșul de zăpadă într-o haină lungă, popoșă și-i pusei în loc de cap o oală mare de lut, căreia îi făcusem și găuri care țineau loc de ochi, gură și nas. În mijlocul oalei așezai o mânăre de ceară, apoi pusei deasupra un cap vechiu de-al tatii. Mă rog, sperietoră, să vă șagă! Era tocmai într-o Sâmbătă seară. Așezai du-l pe tata spunând că vor veni niște babe „spovădui”, mă așezai la pândă în dosul ușii de rietoarei, apoi tăcui chitic, așteptând venirea babelor. Când inseră de-abinelea, auzii o portiță scârțâind, apoi vorbe și șopot. Băbățele mele veneau fără nici o grijă. Făcuseră de

Dl. director Dr. Laurențiu Poruțiu a cerut dela Mitropolia din Blaj, să-i dea voie, ca să deschidă la fabrica sa o capelă, în care să se slujească zilnic sf. liturgie, ca toți muncitorii să poată lua parte zilnic, în mod obligatoriu, la acea sf. liturgie, și astfel să vină și să se reverse binecuvântarea lui Dumnezeu asupra acelei întreprinderi.

Dacă ași avea glas de arhanghel și putere de a aduce la cunoștința tuturor Românilor acest gând bun al dlui avocat Dr. Laurențiu Poruțiu, ași face o bucurie, pentru că sunt sigur, că numai în forma aceasta se poate ajunge la binecuvântare și la bunăstare.

Muncitorii, ascultând zilnic sf. liturgie, vor fi oameni de omenie, vor munci bine, regulat, cinsit și cu tragere de inimă, iar un astfel de director le va fi ca un tată bun, le va asculta plângerile și le va ușura traiul. Nu va fi nemulțumire acolo, nici din partea directorului, nici din partea muncitorilor, ci cu toții împreună îl vor lauda pe Dumnezeu, care se îngrijește de noi toți.

Să dea bunul Dumnezeu ca fabrica aceea să fie binecuvântată și să sporească din an în an cât mai mult și mai îmbelșugat.

Mulțămii publică

Curatorul Bisericii române unite din Coc Jud. Turda, aduce și pe aceasta cale mulțămii la toți aceia cari au ajutat la edificarea și înfrumusețarea bisericii cu donațiuni ca: pământ, bani haine și diferite obiecte. Roagă pe bunul Dumnezeu, să le răsplătească și să-i facă părtași de fericirea ceriască. Daniile lor făcute din dragoste față de biserică sunt pilde grăitoare și vrednice de urmat. Dăm mai jos numele donatorilor.

1. Pământuri:

1. Ioan Țigărean și soția Ana n. Cormoș 4 jug, 1200 stânjini.
2. Dumitru Moldovan și soția Maria n. Tescar. 1 jug.
3. Pavel Mureșan și soția Sânziana, 1 jug.
4. Alexandru Crișan și soția Lina n. Rus 1200 st.

2. Bani:

5. Ioan Țigărean	500 Lei
6. Dumitru Bercea	500 "
7. Văd. Ana Cenașu	1000 "
8. Pavel Mureșan	500 "
9. Vasile Uțiu	500 "

10. Ioan Crișan	500 "
11. Mihailă Furdul	500 "
12. Vasile Băla I. Onisle	500 "
13. Mihailă Burcul	500 "
14. Toader Băla	500 "
15. Ilie Cristorean	500 "
16. Vasile Lazar	500 "
17. Iosif Surgent	500 "
18. Mihailă Bodenciac	500 "
19. Ioan Gelean	500 "
20. Paraschiva Mureșan	500 "
21. Vasile Ghejan I. Mihail	1000 "
22. Văd. Cojocnean Saveta	2000 "
23. Burci Mihail I. Pantelimon	1000 "
24. Rus Vasilica	1000 "

3. Cărți, haine și diferite obiecte:

25. Rus Vasilia, 2 vol. Mineiu și auritura sf. Potir.
26. Văd. Maria Delac I. Costan, 1 față albă.
27. Anica Degan, 2 ștergar.
28. Sânziana Mureșan 1 ștergar.
29. Dumitru Țigărean, 1 Euhologiu.
30. Vasile Ghejan 1 Orologeriu. 2 Octoicuri mici 1 Psaltire.
31. Rus Vasilica și soția 1 clopot și 2 prapori.
32. Mihailă Mureșan și soția Ileana 2 prapori.
33. Ioan Buțurcă I. Noanea și soția Sânziana. 1 sfeșnic din argint de China.
34. Văd. Rus Maria și fiul Ioan, 1 sfeșnic din argint de China.
35. Pavel Moldovan, 10 cărți de rugăciuni.
36. Vasile Moldovan și soția Marișca, 1 Triod.
37. Toader Moldovan și soția Paraschiva, 1 Pentecostar.
38. Paul Moldovan și soția, 1 Ștrașnic.
39. Anuța Morea, 1 față albă, 2 icoane, 2 vase de flori, 1 ex. Religia strămoșilor, Tălcuirea Evangheliilor și Apostolilor din toate Duminecile și sărbătorile de peste an.
40. Anuța Pădurean m. Furdul, 1 acoperitoare de strană.
41. Mina Degan, 1 față de masă.
42. Maria Mureșan, 1 covor și 3 covoare mai mici.
43. Teodorica Șandru, 1 covor.
44. Nastasia Orza, 1 covor.
45. Domnica Miheșan, 1 covor.
46. Maria Moldovan, 1 covor.
47. Teodorica Mureșan, 1 covor.
48. Anica Rus, 1 acoperitoare pe st. altar.
49. Vasile și Maria Lazar, 1 acoperitoare pe masa sf. altar cu dantelă.
50. Maria Rus a Noanil, 1 față albă.
51. Ileana Moldovan, 2 fețe albe.
52. Maria Crisan, 1 față albă.
53. Deac Maria, 1 față de masă.
54. Văd. Deiac Crucică și soțul său Delac Mihailă, 1 clopot, 1 rând de ornate, 3 sf. cruci.

55. Teodorica Mureșan, 1 tapet.
56. Vasile Rus I. Ioan, procuror. 1 candelabru.
57. Burci Valer și Pașca Miron învățător director, 1 candelabru.
58. Cădea Victor, 1 candelă.
59. Furdul Vasile, Burci Mihailă I. Pantelimon și soția, 14 icoane, „Calea sf. Cruci“.
60. Sânziana Mureșan, 1 cruce.
61. Văd. Dochlița Burcul, 1 icoană, 1 ștergar.
62. Dr. Began Vasile și soția Maria Rus, 1 prapor.
63. Ioan Rus I. Vasile și Aurelia Șeasa, 1 prapor.
64. Ioan Lazar, Lazar Vasile și soția Maria Morea, 4 acoperitoare de sf. Potir, 1 acoperitoare de masă și un stihar.
65. Văd. Rus Maria, 1 cruce.
66. Dumitru Moldovan și soția, 2 sfeșnice.
67. Văd. Burci Ludovica, 2 prapori.
68. Văd. Teodorica Mureșan, 2 prapori.
69. Vasile Mureșan și soția din Câmpia Turzii, 2 sfeșnice.
70. Susana Mureșan, 2 icoane.
71. Anica Cercea, 1 cruce.
72. Văd. Ana Rus, Ileana Moldovan, Vasile Degan și soția împreună cu soții, 3 sfeșnice.

Afară de aceste donațiuni au mai făcut și Soc. sf. Maria din Coc mai multe donațiuni, cruci, sfeșnice și diferite tapete, cumpărate unele din bani colectați de membrele Societății, iar altele au fost lucrate în comun din lână și bumbac donat de membrele Societății și alți credincioși.

Toate acestea obiecte sunt așezate în Biserica nouă din Coc și îngrijite de membrele Societății sf. Maria. Bunul Dumnezeu să le răsplătească toată osteneala și jertfa adusă pentru podoaba casei lui Dumnezeu!

În numele curatoratului:

Pavel Moldovan

106 (1-1)

paroh.

Badea Nicolae Înțeleptul, avocatul satului, despre moștenire.

Pe altă foaie, badea Nicolae scria, ca și cum ar fi vorbit cu cineva care era de față:

— Știu, omule, că de multe ori ți-se învălne prin minte gândul, că alții „încoată prin bunătați“ — cum e vorba, iar tu n'ai nici să-ți stâmperi setea cu câte o sticlă de bere în Dumineci și'n sărbători. Muncești întregă săptămâna, de dimineața până seara, iar când e vorba despre cele ce ai adunat, te trezești cu un pumn de muște — cum e vorba.

Adu-ți aminte însă, că și tu ai ceva; dacă

Doine

Câte flori pe râț la munte
Toate-s cu lacrimi pe frunte,
Iară cele dela sate
Suspînând s'au uscat toate.
Auzind că 'n bătălie
E amar și pustiire
Și feciori nu mai rămân
Să facă din ele fân.
Copii neveniți în vârstă,
Bătrâni răzimați în bătă
Au rămas iarba s'o taie,
S'o uște, s'o facă clăie.

Rău-i, Doamne, dacă n'ai
Dragostea cui să ți-o dai.
Rău-i Doamne dacă nu-i
Dragostea cui să ți-o spui.
Aș spune-o sara la stele,
N'o pot spune că-s guri rele.
Aș spune-o noaptea la lună
Dară nici ea nu-i mai bună
La lume să nu mă spună.

Arde-te-ar focul pământ
Și te-ar bate Domnul sfânt,

Că îmi ești dușman cumplit
Ce-am sămănat n'a ieșit.
Sămănat-am grâu de vară,
A ieșit numai negară.
Sămănat-am orz, ovăs,
A ieșit mohor de șes.
Sămănat-am păpușoiu,
A ieșit iarbă 'n fușoiu.
Stau în câmp și mă gândesc
Cu ce o să mai trăiesc.
N'am lețcaie la chimir,
Să mă pot plăti de bir
Și de foi și de soldat
Și de luda blăstămat.
Vai și amar de biet român
Când e domnul rău stăpân,
N'are loc în țara lui
Și-i ca pleava câmpului.

Culese de prof. Nic. Pintea

Fă lelițo din Cerghid

Fă lelițo din Cerghid
Inima când ți-o deschid
În loc ca să mi-o alini
Mi-o prăjești mai rău pe spini

Mi-o prăjești pe foc de dor
Să te iubesc până mor

teori lucrul acesta, că nici prin gând nu le trecea vre-o „șodenie“. Când se apropiară de casă sprinsei luminarea din oală și începui să „mormăi“ cum e vorba că face al cu coadă, nu s'ar pomeni!

Babele se opriră în loc nedumerite și, când dădură cu ochii de sperietoare, începură să tipe ca mușcate de șarpe, apoi o luară la fugă. Credeau că aievea e duhul necurat; iar eu mă prăpideam de râs.

În scara aceea tata n'a avut fericirea să dea „deslegare de păcate“, căci babele mele fugiseră, sârmanelic, de gândeai că le alungă vârcolacii; și nu s'ar mai fi relintors, nici să le fi dat plăcinte și covrigi din împărăția cerului.

A doua zi se vorbea prin sat că la casa preotului umblă „Michiduța“. Când auzi tata una ca asta, rămase o vreme mirat, apoi începu să se crucească. Singur eu știam ce știam, dar cugetându-mă la „Sfântul Nicolae“ — alungătorul de duhuri — tăcu chitic, ca porcul în porumb.

În lume însă nimic nu e statornic. Toate trec și se uită. Așa fiind, s'a uitat și trebușoara asta; și într-o zi mă pomenii că neaua s'a dus.

(Stăruit).

Este dușmanul Patriei și al României Mari celce nu iscălește, cât poate mai mult, la împrumutul reîntregirii.

nu mai mult, cel puțin căsuța, patul și hăinușele de pe tine. Și oare, nu-i așa, că nu ți-ar plăcea să-ți ia cineva ce ai tu, fie acela cât de puțin? Rândunica tot așa de nedreptățită rămâne ca și porumbul, când cucul îl ocupă cuibul. Mâța se sburlește, morăle și-și arată unghiile către cine vrea să se apropie și să-i ia bucata de ficat, care i-a fost aruncată ei. Câinele mușcă, chiar și pe stăpânul său cel mai bun, când vrea să-i ia bucata de carne ce i-a aruncat odată.

Toate ființele vii au în firea lor dorința ca anumite lucruri să fie numai ale lor. De aici vine de multe ori pricină, dar pierderea este întotdeauna a celor mai mici și mai neputincioase. Intre oameni nu e așa, căci la om nu se măsoară proprietatea după putere, ci după dreptul ce are cineva asupra cutărui lucru.

Cine respectă dreptul altuia, se zice om de omenie; pe când cine nu-l respectă, va fi pedepsit, hult și batjocorit.

Nu-i așa, că n'ai vrea ca altul să poruncească în căsuța ta, ori să samene în puștințelul tău pământ peste voia ta? Respectează deci și tu palatul și moșia altuia, prăvălia, grădinile și averea altuia.

Nu-i așa că unul fiecare ar vrea să-și aibă grădina lui, casa lui, brazda lui? Lasă deci și tu, ca și altul să aibă palatul, moșia sau bogăția lui. Dacă nu toți pot avea palate, moșii și bogății, adu-ți aminte că nici casă, grădină, brazdă n'au toți oamenii din lume. Dar și acela au ceva, adică ceace și câștigă cu munca mâinilor lor, și n'ar vrea să împartă cu nimenea ceace au câștigat ei.

Mai vrea apoi omul ca ceace a câștigat el, să poată lăsa cui vrea el, copiilor, nepoșilor ori rudeniilor. Și e cu dreptate asta, căci doară ramurile de tulpină se țin, și din aceeași rădăcină se nutresc. Nu te mira deci, pentru ce cutare ori cutare are atâta avere, fără a fi muncit el pentru ea. Poate că el n'a muncit, dar a muncit cineva, căci averea nu se îngrămădește în brațele nimănui fără de muncă, precum așteaptă leneșii zilelor noastre, cari se numesc „comuniști”.

Nu pizmui pe cei ce au, căci și dacă n'au câștigat-o ei, au câștigat-o părinții ori moșii lor, iar ei au drept la ea prin moștenire. În loc de a pizmui, mai bine lucrează și muncește și tu, și-ți vei câștiga nu numai avere ci și dreptul de a lăsa cui vrei tu.

Pe un foc de trăsnet greu
În dușman să dau mercu

Vin lelișo sus la Huși
Să vezi cum lovesc în Ruși,
Care cum s'arată 'n plai
Il trimit de-a dreptu 'n rai.

Il trimet cu o solie
Până la sfântul Ilie,
Ca să-l roage, să-mi trimeată
Trăsnetul și-a lui săgeată.

Să le 'ndrept spre dușman focul
Să curăț de dânsii locul,
Să le 'ndrept spre dușmani para
Să curăț de dânsii țara.

Și din câmpul de omor
Să mă 'ntorc biruitor
Să mă 'ntorc în sat la noi,
Să ne iubim amândoi

cuieșe de: Traian Dragoș

Omul muncește bucuros, când știe că ceace câștigă poate lăsa cui vrea. Și tare cu inima îndoită ar lucra când ar ști că ce rămâne de el nu va fi a cui vrea el, ci a cui va vrea „Statul” sau „guvernul” ce va fi atunci.

Deosebirea între oameni și alte ființe este tocmai asta, că celelalte ființe numai se sporesc, pe când omul își prelungește însași ființa lui în fiil și moștenitori. Vaca fată, găina scoate pui. Dar când vițelul e mare, sau când puil au devenit cocoșei, vaca îl împunge, dacă își vâără botul în iesle înaintea ei, și găina ciocăne pe îndrăznețul care cutează să-i ia râma, viermele sau bobul de sămânță, la care ea crede că are drept, pentru că e mai mare și mai tare decât tinăru și falosul cocoșel. Omul lucrează cu totul altcum. El se îngrijește de odraslele sale chiar și când acelea sunt mari, și chiar bătrâne. O mamă bună își trage dela gură pentru a da copiilor și nepoșilor, cari poate că și ei au copii și nepoși. Nu așa face însă dobitoacul. El nu se mai îngrijește de puil crescuți mari, și cu atât mai puțin de puil puilor săi, adică de nepoși.

Pentru un tată bun, fiul său e un „alt el însași”, care se bucură de cinstea tatălui, și suferă de necinstea lui, care are dreptul să poarte numele și titlul tatălui său, și datorința să plătească datorile tatălui său. Dacă tatăl s'a făcut prin ceva vrednic de ocară, ocară aceea e și a fiului; iar dacă s'a făcut vrednic de cinste, cinstea aceea e și a fiului. Cu dreptate este deci ca fiul să între și în moștenirea banurilor câștigate de părinți, precum — vrând-nevrând, — intră în hula și necinstea câștigată de ei.

N. Lupu

Arătarea de pe râul albastru

(Jan-te-kiang)

(Din Le Missioni della Compagnia di Gesu
No 6—1924)

Intre creștinii din Vicariatul apostolic Ce-li sud-est, de vre-o câțiva ani, circula un svon, ce semăna mai mult cu o legendă: fără nume proprii, fără să se amintească locuri și persoane, fără dovezi, fără argumente: cam ciudată, fantastică, poate... scornită.

Svonul zicea așa: „Luntrea era să se răstoarne... Păgânul a strigat: O Dumnezeu cel adevărat, scapă-mă!... Adevăratul Dumnezeu a venit umblând pe apă, l-a scăpat... Păgânul a cutreerat atunci întreaga China, căutând prin pagode chipul mântuitorului său... dar n'a aflat nimic... A intrat în biserica catolică din Sienhsien... acolo l-a văzut. Asta a fost apoi cauza multor conversiuni”.

Ce era adevărat în povestirea aceasta? Misionarii cufundați în munca apostolică credeau, ca și vechii Romani, că e mai bine a face fapte vrednice de a fi scrise, decât a se ocupa de scrierea lor, neaflând timp ca să le poată adevăra. O împrejurare norocoasă însă dădu prilej misionarului iezuit P. Petru Xaveriu Maertens să poată afla, cum s'a întâmplat scăparea aceasta minunată a aceluși păgân.

Ducându-se în satul Sounn-Eull-Tchoang, ca să facă maslu unui bolnav, i s'a imbiat prilejul de a vorbi cu Li-Ping-Yoci, carele, după spusele unui alt misionar,

era nepotul vestitului naufragiat. Dela el a putut afla în sfârșit adevărul.

In ce privește răvna pentru sfânta religie, de bună seamă că nepotul era vrednic de moșul său. Proprietar foarte bogat, medic renumit în întreg ținutul, el nu se putea glumi. Dacă în propaganda sa catolică întâmpina ceva piedică ori împotrivire, era val și amar de nenorocitul ce îi cădea în mână.

Dacă auzia că păgânii din satul său pregăteau ceva complot împotriva misionarului, Li-Ping-Yoci era numai decât din casa sa și se plimba fără teamă, ba chiar provocător pe străzile satului, gol până la brâu, își arăta trunchiul puternic ca de taur și mușchii de oțel, și învărtind prin aer un cuțit, striga pe la toate răscrucele: „Cine are ceva împotriva Părintelui, să iasă și să vină la mine: în două minute îi fac eu socoteala”. Nimeni n'a cutezat să iasă pe stradă; păgânii își temeau cu toții pielea, și așa și conjurația a rămas baltă.

Când misionarul a terminat cu sf. Maslu, Li-Ping-Yoci s'a prezentat la el și aruncându-se cu fața la pământ înaintea lui, i-a zis:

— Te rog Părinte, să binevoiești a veni la mine.

Părintele s'a dus: i-a dat un ceai, cum obișnuiesc Chinezii, au vorbit câțva timp despre lucruri indiferente, apoi:

— Domnule Li — întrebă Părintele misionar — ai fi atât de bun să-mi povestești cum s'a încreștinat moșul D Ttale. Soi-Sen-Peng?

Acel Hercule de chinez a surâs ca un copil nevinovat.

— Vă rog să aveți bunățatea de a aștepta o clipă — răspuse domnul Li — turnându-i o altă ceașcă de ceai, S'a și reîntors numai decât, aducând în mână o frumoasă cutie, pe acoperișul căreia erau desemnați doi bălauri cari se îmbrățișau, iar cozile le erau înălțate. O deschise cu mare venerațiune, și dintre foliile de aur și argint a scos un sul de hârtie, pe care literile chinezești erau desemnate foarte artistic.

Când începu să vorbească, fața îi deveni mai toasă, solemnă, mai frumoasă.

— Părinte, iată povestirea minunii care a convărtit pe moșul meu și care a încreștinat familia mea. Fără de minunea aceasta eu aș fi încă un sârman păgân. Scrisoarea aceasta este amintirea noastră cea mai dulce: ea este comoara familiei.

Cine a scris-o? — întrebă misionarul.

— Unchiul meu Lin-Con-Nien. A scris-o după dictarea moșului.

— Ei și cum s'a întâmplat lucrul?

— Iată cum: eu eram de șaptesprezece ani; moșul îmbătrâna repede, se îngârbovia tot mai mult, gălăia tot mai tare: respirarea vieții sale se micșora din zi în zi. Era limpede că i-se apropia moartea. Noi cunoșteam istoria lui, nu însă din gura lui. El o povestise unchiului, și acesta ne-o spusese nouă: față de noi moșul păstrase totdeauna o tăcere sfântă despre treaba aceasta. Să înțelege, că noi doriam să auzim povestirea întâmplării chiar din gura lui, ca să fim mai siguri.

„Tăticule — i-a zis într'o zi mama mea — trebuie să vorbești. Trebuie, pentru ca să mulțumim lui Dumnezeu și să-l preamărești; trebuie, pentru că să întărești credința în inimile fiilor și nepoșilor tăi. Voi mai fi ei boxeri și de cei cu părul lung (tâlhari), de aceea e cu cale, ca, în clipa martiriului, credința lor să fie neclintită.”

Vorbele acestea l-au convins. Moșul a promis, petrecut câteva zile în rugăciune, ca să-și adune bine amintirile, și în sfârșit, înaintea noastră a tuturor, chiar în chilia aceasta, a dictat povestirea întâmplării, careia avem să-i mulțumim credința și convertirea noastră (Va urma).

R. P. Emil Teruzzi
misionar la Hong-Kong
(Trad. de P. Gh. Fireza S. I.)

Iată statuia lui Lenin, temelietorul bolșevismului din Rusia! Această statuie se află aproape în fiecare oraș ocupat de Ruși, atât în Basarabia și Bucovina, cât și în Ucraina și celelalte părți ale Rusiei bolșevice. În locul crucilor și bisericilor bolșevicii au zidit pretutindeni statuia lui Lenin.

Petersburgul amenințat de trupele germane

Trupele germane au înconjurat Petersburgul, fosta capitală a Rusiei. E bine deci, să știm și cetitorii noștri câteva lucruri interesante despre această fostă capitală.

Petersburg este cuvânt german și înseamnă: cetatea lui Petru. E vorba aici de Petru cel Mare, fostul țar al Rusiei, născut la 1672 și mort la 1725. El s'a urcat pe tron fiind încă de 10 ani, a călătorit mult și a învățat multe. A întreprins războaie dese, mai ales cu Suedia și cu Turcia, și a ocupat teritorii mari în jurul Mării Baltice. El a fost acela care a introdus civilizația europeană în Rusia. La 1703 întemeiat orașul Petersburg, unde și-a mutat capitala. Tot el a supus puterea bisericească celei politice, a desființat patriarhatul și a înființat sf. sinod, la care lua parte totdeauna un reprezentant al țarului. Pentru multele sale reforme a fost numit *Cel Mare*.

La anul 1918 bolșevicii i-au schimbat numele în Petrograd (grad e numele rusesc al cetății), iară după moartea lui Lenin, în Leningrad.

Petersburgul a fost întemeiat „ca o ferestrață a Rusiei spre Europa“, într'o regiune mlaștină, lângă vărsarea râului Neva în marea de mare al Finlandei. Când a văzut un mujic (țaran) bătrân, unde vrea Petru cel Mare să-și întindă cetatea, s'a prezentat în fața țarului și i-a spus: „Zadarnic încerci să ridici pe locul acesta un oraș, spre a-ți fi reședință domnească! Apa se va înălța, și tot ce vei clădi, fie în lemn, fie în piatră, se va nărui“. Acest mujic se gândea la revărsările tot mai amenințătoare ale Nevei, la mlaștinile nesănătoase ce înconjură acele ținuturi și la frigul ce băntue prin cel ținut. Cu toate acestea Petru cel Mare a întemeiat orașul acela ca din povești, care a și fost reședință până la 1917.

Casele cele mai multe sunt zidite pe piloni de lemn pe insulele formate de apele Nevei și ale celorlalte râuri ce se revarsă în Neva.

Rușii n'au voit niciodată să recunoască Petersburgul, ci Moscova, de capitală a Rusiei, și de aceea au și prorocit unii că Petersburgul va fi mormântul Rusiei. Într'o privință așa a și fost, pentru că acolo mulți țari au fost uciși, iar cel din urmă, Nicolae II, de acolo a fost dus la Ecaterinenburg, unde a fost ucis, dimpreună cu întreaga familie sa.

Petersburgul este astăzi o fortăreață de amenințare asupra Europei și o mare închisoare pentru poporul rusesc. Căci fiind acest oraș zidit pe amândouă malurile râului Neva și având mai multe străzi de apă, ca în Veneția, pe cari trebuie să mergi cu barca, în Petersburg sunt o mulțime de țânțari, iar frigurile rele, pe care le răspândesc țânțarii, este boala pe care o are tot al treilea om. Tot asemenea băntue și acolo foarte mult tuberculoza, pentru că bolșevicii nu s'au mai îngrijit de sănătatea orașului, ci numai ca să aibă cât mai multe fabrici de arme și de muniții.

Clădirile cele mai mari și mai frumoase, zidite de țari și de boieri, le-au prefăcut în magazine de arme și de muniții, precum și în închisori. Vestita catedrală a Sf. Petru și Pavel a prefăcut-o într'un muzeu.

Nicăiri nu sunt atâția oameni săraci și nefericiți ca în Petersburg, căci bolșevicii n'au lăsat a le da tuturor de lucru.

Astăzi Petersburgul, cu cei 6 milioane de locuitori ai săi, trece prin zile grele și amare, căci gloanțele tunurilor și bombele avioanelor germane îl amenință necontenit. Sunt războaie înși între ei, cari sufer nevinovați și așteaptă eliberarea din acel adevărat iad.

CUM STA LUMEA SI TARA

Insemnat consiliu de ministri

La sfârșitul săptămânii trecute s'a ținut la București un însemnat consiliu de ministri, sub președinția dlui mareșal Ion Antonescu.

În această ședință sfatul ministrilor a luat hotăriri de mare însemnătate cu privire la organizarea Basarabiei, Bucovinei și Transnistriei.

S'a hotărât între altele repararea stricăciunilor pricinuite de bolșevici în provinciile desrobite și refacerea orașelor principale din Basarabia și Bucovina.

Pentru aceia cari fură banul public s'au hotărât pedepse foarte aspre, mergând până la pedepsa cu moartea.

Războiul pe frontul din Răsărit

Pe frontul din Răsărit trupele germane își continuă înaintarea după planul hotărât de mai înainte.

La Miazănoapte, trupele finlandeze și germane strâng tot mai mult încercuirea orașului Petersburg.

Orașul Schlüssenburg a fost luat cu asalt de trupele germane. Prin ocuparea acestui oraș au fost tăiate toate legăturile Petersburgului cu celelalte orașe. Încă din săptămâna trecută Petersburgul a fost bombardat de tunurile și avioanele germane.

În săptămâna aceasta Germanii au continuat bombardarea acestui oraș. De asemenea au bombardat în mai multe rânduri și orașul Moscova. Celălalt mare oraș al Rusiei Kievul, capitala Ucrainei, așteaptă și el să fie atacat de trupele germane.

La Marea Neagră, luptele continuă cu mare înverșunare în jurul orașului Odesa. Trupele române au luat cu asalt mai multe linii de întărituri din fața acestui oraș, pricinuind pierderi însemnate bolșevicilor. În această vreme aviația română și germană au bombardat în continuu orașul, tăindu-i orice legătură cu Marea Neagră.

În 11 săptămâni de luptă, armatele germane au câștigat biruințe însemnate, nimicind în mare parte puterea de luptă a armatei rusești. Până acum au fost ocupate ținuturi întinse din pământul Rusiei, însemnate pentru mersul războiului.

Așa a fost ocupată o mare parte a Ucrainei, ținutul cel mai bogat în grâne. Au fost ocupate ținuturile industriale din regiunea Donului și Donețului, unde sunt numeroase fabrici și mult cărbunc.

După ultimele știri venite de pe câmpul de luptă Germanii au trecut râul Ni-pru și își continuă înaintarea.

O mare bătălie se așteaptă

Se crede că în curând se va da o mare bătălie pe frontul din Răsărit. În mai multe locuri armatele rusești sunt încercuite de trupele germane, cari se pregătesc să dea atacuri hotărâte.

Bolșevicii se așteaptă și ei la noi atacuri din partea Germanilor și de aceea

fac în continuu concentrări. Au fost aduși în luptă copiii de 16 ani, în rând cu oamenii în vârstă de 45 de ani.

Mari biruințe germane pe toate fronturile

Aviația germană a câștigat în săptămâna aceasta biruințe mari pe toate fronturile.

În luptele de avioane de pe coasta Angliei, Olandei și Norvegiei, Englezii au avut pierderi mari. Numai în săptămâna aceasta au fost doborâte 63 de avioane engleze. La rândul lor avioanele germane au bombardat mai multe linii ferate din Anglia și din Scoția, fabricile dela Humber și Jork.

Pe mare au fost scufundate 15 vapoare engleze și mai multe au fost stricate.

În Africa de miazănoapte aviația germană a bombardat câmpurile de aviație dela Ismailia, Abu Sueir, portul Este și depozitele de petrol din Alexandria.

Lucruri neadevărate

În vremea din urmă s'a fost răspândit șovonul mincinos că Finlanda ar vrea să facă pace cu Rusia.

Despre aceste șovonuri guvernul finlandez a spus, în mai multe rânduri, că sunt neadevărate și au fost răspândite de dușmanii Finlandei și ai Germaniei.

Finlanda continuă lupta împotriva bolșevismului și nu se va opri până la o biruință desăvârșită.

S'ar putea întâmpla lucruri neașteptate

O mare gazetă streină scrie că lumea se poate aștepta în curând la lucruri noi și la unele schimbări politice și militare.

Germania poate să încerce să pună într'un fel capăt lucrurilor, folosindu-se de biruințele câștigate până acum pe câmpurile de bătaie.

Se crede că în curând va relncepe războiul și în Africa.

Rugăciuni pentru bolșevici în Anglia

Poporul englez urmărește cu mare înfrigurare mersul luptelor din Rusia. Lorzii și bogătașii englezi se tem că frații lor de cruce bolșevicii ar putea fi bătuți de Germani și au început să facă rugăciuni pentru biruința bolșevismului.

Fățărnicia lor a mers până acolo, încât au făcut rugăciuni publice pentru ca Dumnezeu să ajute păgânilor de bolșevici.

Cazul „Greer“ sau cine caută coarță

A făcut vâlvă mare atacarea vaporului american „Greer“, în apele Islandei, de către un submarin german.

Guvernul american a anunțat popoului că vinovatul în lupta aceasta a fost submarinul german care a început cel dintâi atacul. Prin aceasta președintele Roosevelt a căutat să atâte poporul american împotriva Germaniei.

Răspunsul gazetelor germane a fost o răsturnare a celor spuse de dl Roosevelt, arătându-se că guvernul american caută pe toate căile ceartă Germaniei, pentru a intra în război.

Dl Roosevelt a mințit de atâtea ori poporul american pentru a-l duce în război și minte și acum, au scris gazetele germane.

Cuvântarea președintelui Roosevelt

Președintele Americii dl Roosevelt a vorbit din nou. Și de data aceasta Domnia Sa a căutat să împingă țara în război. A declarat că dacă vapoarele italiene și germane vor cuteza să intre în apele Americii, vor face aceasta pe răspunderea lor. Cu alte cuvinte Domnia Sa a spus că America nu va suferi lucrul acesta și le va ataca. Intreaga cuvântarea a fost o amenințare la adresa Germaniei și Italiei. „A sosit vremea ca să ne spărăm și noi“ a spus dl Roosevelt la sfârșitul cuvântării.

Cum și-a făcut datoria un pluton de mitraliere

Plotonului de mitraliere al sublocotenentului Zamfir, din Vânătorii de Munte i se încredințează misiunea de a sprijini un batalion care ocupase un sat, dincolo de Nistru, a cărui muniție era pe sfârșite.

După ce sublt. Zamfir controlează muniția, că ordina să se treacă la acțiune. Tânărul sublt. înaintează sub ploaia de gloanțe dușmane. Toate atacurile bolșevicilor sunt respinse și se cucerește un punct important. Batalionul își întărește pozițiile. De plutonul sublt. Zamfir nu se știe nimic. Comandantul batalionului pleacă în recunoaștere. Întâlnește câțiva soldați din plutonul sublt. Zamfir. O mitralieră românească, cu benzile de cartușe trase, zăcea după o măgură de deal. Două tancuri grele bolșevice fumegau; au fost nimicite de mitralierii noștri.

Caporalul Panait Petre murise cu mână pe trăgaci și cu capul rezemat de cutia mitralierei. Au fost găsiți 18 eroi ai plutonului, morți la posturile lor cu cutiile de împropățarea muniției în mână.

Ciuruit de gloanțe, sublt. Zamfir, zăcea cu fața către acele două care de luptă. El a fost propus pentru decorare după moarte cu ordinul „Mihai Viteazul“.

Grozăviile bolșevicilor în Basarabia

În partea din fund a curții fostului local a consulatului italian din Chișinău, care se află în strada Viilor, unde locuia poliția bolșevică. Într'un loc îngrădit cu scânduri înalte, s'au descoperit o mulțime de cadavre.

Uciderea bieților oameni se făcea în beciul fostului palat al consulatului, astăzi dărâmat, unde s'au găsit două târgi petate cu sânge.

Până acuma s'au descoperit 75 cadavre, din cari 15 aruncate într'o groapă comună având mâinile și unele chiar și picioarele legate. Unele cadavre erau îmbrăcate numai în izmene și cămăși de noapte, ceea ce arată că au fost ridicate noaptea din pat, fără de a mai fi judecate. S'au găsit șapci de ale elevilor dela liceul Hagdău, 2 haine călugărești, uniforme de a 6 ceteriști.

Înmormântarea acestor cadavre s'a făcut în ziua de 7 Septembrie de către I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Bălan al Sibiului. S'au mai aflat cadavre și în pivnițele palatului mitropolitan din Chișinău.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Numărul viitor este cel din urmă număr pe care-l mai trimitem platnicilor râi. De aici înainte nu mai primim această gazetă decât celce plătește abonamentul înainte, cum se face în toată lumea. Noi ne-am încrezut în cetitorii noștri, dar ne-am înșelat amar în foarte mulți dintre ei. Așa să-le ajute Dumnezeu, cum ne-au păgubit ei pe noi!

Pentru colaboratorii noștri. Rugăm pe toți iubii noștri colaboratori, să ne trimită — în timpul cel mai scurt posibil — articoli pentru „Calendarul dela Blaj“. Intrucât au vreo propunere în legătură cu calendarul, o primim cu drag, dar să nu întârzie cu ea.

Pedeapsa cu moartea pentru hoji. Sfatul miniștrilor de Sâmbătă 6 Septembrie, prezidat de domnul mareșal Antonescu, a hotărât, să se introducă cele mai aspre pedepse, până și moartea, împotriva celor ce fură banii public sub orice formă. Dacă se introducea această pedeapsă mai de demult, astăzi poate nu am fi pierdut nici Ardealul, nici nu ar fi scumpetea de astăzi.

Uniformele școlare. Dl ministru al Culturii Naționale Radu Rosetti a hotărât, ca toți elevii să poarte numărul pe brațul stâng, dimpreună cu literile cari arată la ce școală umbli. Celce are uniformă veche, o poartă, cellalți vor purta haine civile. Fetele vor purta numai un șorț uniform peste rochie, și acela cât se poate de necostisitor.

Provinciile Catalonia și Valencia din Spania au avut foarte mult de suferit pe urma unei furtuni groaznice, care a rupt toate legăturile telefonice și telegrafice, a stricat uzinele electrice, a umplut de apă drumurile și pământurile, a stricat căile ferate, a prăbușit o mulțime mare de case, așa că e jale mare pretutindenea.

Cum a fost eliberat mitropolitul din Lemberg din mâinile bolșevicilor. După cum anunță agenția internațională catolică de presă din Geneva, după informațiile primite din Lemberg, șeful bisericii unite ruse, mitropolitul Lembergului, I. P. S. Sceptiski, a fost scăpat într'un mod minunat din mâinile bolșevicilor. P. S. Sa, care în urma

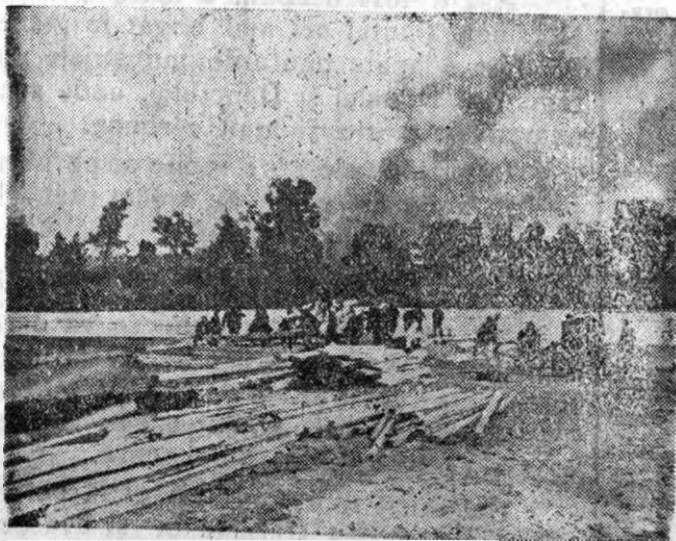
ocupării Galției de către Ruși în Septembrie 1939, n'a vrut să-și părăsească turma, a fost arestat de către bolșevici. Arhiepiscopul bolnav și în vârstă de 76 ani, a fost timp de 20 luni arestat în locuința sa și supravegheat de către agenții GPU-ului. Deportarea sa în Siberia, plănuțită de către Ruși, n'a mai putut fi realizată. În ultimul moment le-a reușit credincioșilor să se închidă cu mitropolitul și preoții rămași în viață în catedrala Sf. Gheorghe, care a fost înconjurată de o masă mare de oameni. Rușii nu au mai avut timp să răzbată în catedrală, dar în retragerea lor au tras în mijlocul mulțimii, însă cel din catedrală au rămas neatinși. Arhiepiscopul și mitropolitul eliberat a poruncit imediat să se slujească sfinte liturgii pentru aceia pe cari i-au omorât bolșevicii.

„Piele de porc“ din lut. Germanii sunt mari maeștri în a fabrica tot felul de minunății. Cum pământul Germaniei este foarte rărac, ei au trebuit să se îngrijească de atâtea și atâtea lucruri pe cari nu le produce pământul lor. Aceasta mai ales acuma în acest mare război. Astfel aflăm că mai nou înlocuiește pielea de porc cu un fel de piele artificială făcută din lut. Și, se spune, că această „piele de porc“ ține mult mai bine decât pielea de porc adevărat.

Încă ceva bun dela Bulgari. Am atras în repeșite rânduri atențiunea cetitorilor noștri asupra hărniciei poporului bulgar. Ne odată am arătat, cât de buni grădinari sunt Bulgarii și câți bani fac ei din trandafiri. Mai nou aflăm un nou lucru de laudă al Bulgarilor. Ministerul Agriculturii a dat adecă poruncă tuturor mănăstirilor bulgare — și sunt vreo 300 de mănăstiri în Bulgaria — să instaleze, până la sfârșitul anului 1942 câte o fermă de pășit. Această poruncă s'a dat și tuturor morilor. În forma aceasta Bulgarii vor ajunge din nou la renume și la bani mulți. Nu ne-ar strica nouă să luăm pildă dela ei.

Apa mai scumpă decât benzina. Cetățenii din Albany, capitala statului american New York, s'au plâns cu drept cuvânt că apa de beut este acolo mai scumpă decât benzina. Iată cum se explică lucrul acesta de necrezut. La Albany apa nu se poate bea. De aceea Statul aduce apa din mari depărtări și o vinde funcționarilor săi cu 12 cents galonul, adică măsura de 4 litri, în vreme ce benzina nu costă decât 6,75 cents galonul. Văzând acest lucru, automobilistii au făcut Statului propunerea să facă schimb: un galon de apă pentru un galon de benzină, câștigând Statul în forma aceasta mai mult de jumătate.

Din nou mare cutrămur în Turcia. Zilele trecute a fost din nou un mare cutrămur în Turcia. Știri nu ne prea pot sosi, pentru că cutrămurul a rupt și nimicitor toate sârmele.

Un câmp de luptă din Rusia. În fund se vede încă bine fumul lăsat de bombardarea trupelor noastre sești prin tunurile germane, iar în față se vede, cum înaintează întregul teritoriu cu repeziune, ca să se poată întâlni cu trupele bolșevice.

telefonice și telegrafice din partea de răsărit a țării. Încă nu se cunoaște numărul morților și al răniților, dar de sigur că este foarte mare. Mai greu au fost lovite de cutrămar provinciile Van și Agr'. În împrejurimile regiunii Caraghioz 30 de sate au fost șterse de pe fața pământului. S'au numărat până acum acolo 192 morți. Într'altă parte au mai fost nimicite 10 sate. Mai mult au fost însă pugnabile orașele Patna și Dell.

Acest războiu este un războiu pe viață și pe moarte a declarat Dr. Ley, un mare barbat de stat al Germaniei, căci ori învinge lada, și în acest caz poporul german va fi distrus și exterminat, ori învinge Germania și în acest caz se va termina odată pentru totdeauna cu conducerea acestei lumi de către evreime.

Inmormântarea unui erou la Blaj. Marți 9 Septembrie a trecut prin gara Blaj un tren care ducea răniți. Din acest tren a fost coborât soldatul erou Lapa Stere, care murise înainte de a sosi trenul în gară cu 15 minute. A fost dus la spital, de unde a doua zi i s'a făcut înmormântarea cu mare paradă militară, luând parte reprezentanții tuturor autorităților, școlarii și un număr mare de cetățeni. La înmormântare s'au tras trei salve, iar gornisții au cântat imnul eroilor, în vreme ce rămășițele pământului sfânt al Blajului.

Al nouălea târg de mostre dela Sibiu s'a deschis Duminică 14 Septembrie, cu mare paradă. Atragem luarea aminte a cetățitorilor noștri asupra acestui târg, la care la parte și tot ce are Germania mai bun. Târgul ține până la 28 Septembrie.

S'a scumpit spiritul și rachiul. Cu începere dela 8 Septembrie s'a scumpit spiritul dupăcum urmează: Spiritul rafinat (curățit) de 95 grade Lei 320 pe litru, rachiuri de 40 grade Lei 128, rachiul de 32 grade Lei 104, spirit denaturat de 95 grade pentru industria Lei 140, spirit denaturat de 86 grade, pentru ars, Lei 48

Producătorilor de semință aleasă nu li se fac rechiziționări

Ministerul apărării Naționale a dat ordin ca nici unui proprietar recunoscut de către Camerele de Agricultură ca producător de semință aleasă să nu li se facă rechiziționări decât 25% din recoltă.

Crescătorilor de animale, li se lasă în afară de cantitățile trebuitoare pentru semințe și pe acelea ce le trebuie pentru hrana animalelor.

Fermele Statului cari produc semință de grâu aleasă sunt scutite de rechiziționare.

Alăptarea copilului mic Stomacul are și el nevoie de odihnă

În munca sa grea, gîngășul stomac al copilășilor are și el lipsă de odihnă. De odină are stomacul lipsă, atît la copilul care suge dela sânul mamei sale cît mai ales la copiii cari sunt alăptați cu lapte de vacă, la care are din greu de muncit.

Din cercetările făcute la raze și prin spălăturile de stomac făcute la copii s'a constatat că stomacul de copil, pentru a se goli de tot laptele pe care l-a luat la un supt — la o sugere — are nevoie de cam două ore, iar la copiii cari sunt alăptați cu lapte de vacă trebuie două și chiar trei ore ca să se golească în întregime stomacul.

Pornind dela faptul observat, că, pentru ca stomacul să se golească de chiagul de lapte din el, îi trebuie 2—3 cîsururi, s'a aflat de către cei cari se ocupă cu „puericultura” adică cu creșterea copiilor, ca să se dea de supt ori de mîncare copiilor din 3 în 3 ore și chiar mai rar, dându-se în total cam de 5—7 ori la zi sugeri, iar noaptea lăsându-i să doarmă.

Este nevoie iar a se face pauză între mîncări, deoarece dupăce se golește stomacul materiile — sucurile — sucurile stomacului omoară toți microbii ajunși cu mîncare în stomac, ferind de boală copilul, mai ales că dacă nu am face pauză chiagul dela o sugere la altă, acel chiag cu microbii cari trăesc în el, dau otrăvuri în trup și îi îmbolnăvesc.

Vitamine. Pe satele noastre din norocire, sunt foarte puține mamele cari să nu-și alăpteze ele, din sânul lor, copilul lor.

Cînd din cauză de boală sau din altă cauză mama sau tatăl rămas văduv este nevoit să-și crească odorul cu lapte de vacă pe lângă celea sus amintite de a da copilului laptele îndulcit, desmîntînit subțiat cu apă și din 3 în 3 cîsururi, nu trebuie să uităm că prin fierbere laptele pierde din el așa zisele „vitamine”, adică puterea de viață a viețuitoarelor, fie ele plante — verdețuri — ori animale.

Copilul lipsit de vitamine, chiar dacă crește în greutate, este ca un „bulgăre de mămăligă” fără nici o vlagă. Merge în picioare cu mult mai tîrziu decît cei de vîrsta lui, monlele capului i-se închide cu mult mai tîrziu decît al copiilor de vîrsta sa; oasele nu i-se latăresc la timp și dinții nu îi ies la 6 luni, cum este data sau și cu mult mai tîrziu, adică aceș-

copii cad în boala zisă »rachitizm», boală cu urmări grele pentru sănătatea copilului în viitor.

Părinții cari sunt nevoiți să-și crească copiii cu lapte de vacă fierț, să nu uite că trebuie neapărat să suplimenteze vitaminele din laptele nefiert — din sânul mamei — cu picături de »vitamine» dela farmacie, ori și mai bine, și neapărat dacă este vară, cu suc de fructe și verdețuri: pătlagele, mere, struguri, portocale și altele.

Vitaminele — sucurile de verdețuri — dau tărie oaselor și tărie trupului de a lupta cu boalele. Fapt dovedit e că un copil la sîn este cu mult mai răbduriu la orice boală, de cum este un copil alăptat artificial, fie el — cel alăptat artificial — la părere oricît de frumos, de mare, de greu și de dolofan.

Vă feriți și sfătuiți pe oricine, să se ferască de alăptarea artificială, că ea se face cu mult năcaz, mai cu cheltuială și pune în pericol viața copilului.

Dr. Ioan Frățilă

Căinii

Între cele dintâi animale îmbănzite de om e și căinele. Aproape nu-i gospodărie fără căine. E ocrotit pe lângă casă pentru pază sau pentru vîntătoare. La oraș sunt „câinii domnești”, ținuti mai mult pentru plăcere, fără să aducă vreun folos.

S'au socotit căinii din tot cuprinsul țării și s'au găsit peste trei milioane, corect 3.280.361 căini: dulăi, zăvozi, de vîntătoare și domnești.

E foarte mare acest număr și mîncarea ce le trebuie e foarte multă. Să socotim pentru fiecare căine la zi numai 250 grame mîncare. Pentru toți căinii din țară ne trebuie zilnic peste 300 milioane kilograme, sau calculat în vagoane, peste 30.000 vagoane, fiecare de câte 10.000 kilograme.

Dacă am vrea ca mîncarea aceasta s'o transportăm într'un singur loc, ne trebuie 6.000 de trenuri, fiecare de câte 50 vagoane.

Deși nușe dă căinilor mîncare prea aleasă, poate căinii domnești sunt mai alegători, totuși putem socoti, în general, la 10 Lei kilogramul și atunci avem o sumă de peste trei miliarde lei.

Dar dacă noi socotim și pagubele ce le fac, cu deosebire căinii vagabonzi, căinii nimă-nui, stricîng și uleții de porumb în lapte, ori atîcînd găinile, puii, rațele sau iepurii și adunînd ouăle, din cuibul pasărilor, această sumă mai crește cu vre-o câteva milioane.

Mare sumă de bani! Și câte biserici, școli și spitale nu s'ar putea zidi și câți copii orfani și familii nevoiașe nu s'ar putea ajuta numai din cheltuielile cu mîncarea căinilor, sau pagubele pricinuite de ei!

Afară de aceea, căinii mîncă și mortăciuni și chiar le desgroapă, ajutînd prin aceasta la răspîndirea boalelor lipicioase, atît la oameni cît și la animale.

Dar boala pe care o răspîndesc mai mult este turbarea.

În statisticele întocmite de spitalele pentru vindecarea turbării se arată că anual caută vindecare în aceste spitale peste 25.000 de persoane mușcate de căini turbați. Numai în spitalul din București intră anual peste două mii de oameni mușcați de căini turbați.

Potrivind numărul bolnavilor din spitalul pentru vindecarea turbării din București cu numărul bolnavilor din spitalele de acest fel din străinătate, găsim, că în București, acest număr într'o lună e de 15 ori mai mare ca la Paris și de 25 ori mai mare ca la Viena, deși Parisul are peste patru milioane și Viena două milioane locuitori.

Ținînd seamă de cheltuielile mari pentru

Dăm aici un chip și de pe frontul african, de lângă orașul Tobruk, care este și un port de mare. Aici trupele germane dau o mare luptă cu trupele engleze, dar lupta încă ține și acum, fiindcă e greu sa lupte în nisipul deșertului ce-l înconjoară.

măncarea câinilor, de pagubele pe cari le aduc unii câini și mai ales de boalele pe cari pot să le răspândească, se pune întrebarea, dacă e bine să mai ținem atâția câini? Nu! In gospodăriile mai mari sunt buni câinii, pentru că vestesc apropierea sau intrarea în gospodărie a străinilor; asemenea nici turmele nu pot să fie fără câini ciobănești. Sunt buni și câinii de vânătoare cari stărnesc vânatul și câinii polițiști cari merg pe urma hoților și le descoperesc ascunzătorile. Câinii vagabonzi însă fac numai pagube, iar pentru câinii domnești se fac numai cheltueli mari și fără nici un folos. De aceea împuținați câinii din gospodării și omorâți câinii vagabonzi. Iar de câini domnești nu e nici o nevoie. Cu banii cheltuiți pentru acești câini mai bine s'ar ajuta câte un copil sărac, orfan ori refugiat.

E scârbos să vezi câte un câine domnesc, mic și durduliu, culcat acasă pe perini moi și foarte scumpe, gurgulit și hrănit mai altfel decât un copil, ieșind la plimbare și mirosind în toate părțile pe câinii ce-i întâlnește, ori dedându-se cu ei chiar și la câte o dragoste neiertată.

Călătoream odată cu trenul accelerat dela Cluj la București. La o masă din vagonul restaurant sta o doamnă cu un cățeluș în brațe. Cineu amândoi. Pentru cățeluș doamna a cerut porție deosebită. Ii tăia carne mărunț și cu furculița i-o da în gură. Aproape după fiecare înghițitură, jivina lingea mâna doamnei, li lingea fața și pieptul destul de descoperit și din când în când o și săruta. M'am scârbit, dar n'am putut zice nimic. M'am cugetat ce bine i-ar fi stat cu un copilăș în brațe.

La o săptămână am citit în gazetă, că acea doamnă a murit, din cauza unei boale pe care a primit-o dela cățelușul pe care îl gulea într'una și pe care îl lăsa s'o lingă pe față.

E proaspătă încă întâmplarea din săptămânile trecute a unui biet soldat, ordonanța unui ofițer, care a fost mușcat de cățelușul doamnei ofițerului, pe care trebuia să-l țină în brațe în trenul cu care călătoreau. Deci, nici un câine domnesc să nu mai rămână!

Direcția economiei vânatului din Ministerul Agriculturii acum lucrează la legea pentru câini. Ar fi bine să se țină seamă atât de cheltuielile și pagubele pricinuite de aceste jivine cât și de boalele pe cari le răspândeesc și să se iasă măsurile cele mai aspre pentru nimicirea acelor cari nu aduc nici un folos.

Ion Popu-Câmpeanu

Staturi pentru gospodari

Lucrările de toamnă la câmp sunt obligatorii

Ministerul Agriculturii amintește tuturor plugarilor că au obligația să împlinescă la timp toate lucrările de toamnă dela câmp:

Să are miriștile și semănăturile de toamnă să le facă cel puțin în două arături. Pământurile slabe, cari dau roadă puțină, să le îngrașă cu gunoi de grajd.

Aceste lucrări trebuie îndeplinite întocmai și atât Camerele de Agricultură cât și Prefecturile de județ au dispoziții să pedepsească pe toți aceia cari nu vor îndeplini aceste lucrări.

Toți plugarii sunt socotiți mobilizați pentru lucru și au obligația să muncească pentru asigurarea roadei din anul viitor.

Arpacășul

Arpacășul este orz cojit. Se poate întrebuința foarte bine în locul orzului la toate mâncările, fiind tot așa de gustos.

Materiile hrănitore din arpacăș sunt cam la fel ca acelea din orz.

Înainte de întrebuințare arpacășul trebuie bine spălat în 2—3 ape reci, apoi fiert.

Se găsește în orice prăvălie atât la orașe cât și la sate și e cu mult mai ieftin decât orzul.

Cum se cunoaște piatra vântată curată

Piatra vântată poate să fie amestecată cu calcaian. Aceasta se poate cunoaște în modul următor: Punem în apă curată puțină piatră vântată. Lăsăm să se dizolve. Adăugăm câteva picături de sodă caustică. Îndată pe fundul vasului se formează un depozit care, dacă turnăm amoniac, trebuie să dispară. Dacă nu dispare, atunci piatra vântată e amestecată cu calcaian, pe care amoniacul nu-l dizolvă.

Acest lucru îl poate face oricine. Sodă caustică se găsește la orice prăvălie, iar amoniac se poate cumpăra dela farmacie.

Semănatul la vreme

Semănatul grâului e bine să se facă între „Sântă Mării”. Aceasta asigură jumătate din recoltă. Un stert se mai poate asigura cu semința triorată și împietrită, iar restul se asigură cu lucrările de îngrijire.

Dacă semănatul nu se face la timp, se pierde jumătate din recoltă, iar dacă semința nu-i aleasă și se întârzie și lucrările de îngrijire, se pierde și cealaltă jumătate.

Să nu se samene niciodată mai mult decât se poate lucra bine și la vreme. Altfel se pierde timp, muncă și capital.

Dr. Valeriu Olea, Mărgineni-Făgăraș. Cam târziu ne scrii să sistăm unul din cei 2 numeri ce merg pe numele D. Tale începând cu ziua de 23 Februarie. Cine ne plătește acuma paguba de Lei 98, cari sunt puși în căruța D. Tale? Trebuia să ne trimiți un număr imediat înapoi.

Onor. Al. Caian, Cipăleni. Banii adunați dela abonați binevoitori a-i aduce când veniți la Blaj cu copii la școală.

M. On. V. Câmpeanu 7806. Gazeta nu a ajuns la destinație, fiind returnată și menționat pe ea „se refuză primirea”. Nrii cari nu v'au mers l-am trimis în 15 Septembrie.

M. On. Vasile Sirbu C. 282. Am primit toți banii și ați achitat tot abonamentul pe anul 1941. Vă mulțumim pentru interesul ce-l purtați acestei gazete.

Preot Moldovan—Coc. Nr. 34 din gazeta abonatului Coman Vasile, agricultor, ne-a fost returnat cu mențiunea „necunoscut”. Nu știm care este cauza acestei returnări. Vă rugăm binevoitori a cerceta și a ne înștiința despre aceasta.

Revista „Făt-Frumos”. Suntem și noi fericiți, de a vă putea trimite din nou ziarul nostru, pe vechea adresă. Numerele pe cari ni le cereți, nu le mai avem. În primăvară, v'am trimis tot ce am mai avut.

Chităm cu mulțumită următoarele sume:
Macavei N. 7117, 8983, 7705 Lei 300, Lazar Cr. Lei 60, V. Moldovan 10.634—49 Lei 300, M. Pop 6065 Lei 300, Achim S. 10.614 Lei 100, Matei Fl. 8980 Lei 100, Of. prot. Orăștie 1693, 6000, 4024, 5845 Lei 2460, Fărcaș F. 10.626 Lei 100, L. Stâncel 4397, 6034, 9780 Lei 325, Matei Fl. 8640, 8641, 8645, 9708 Lei 700, Pr. V. Hațegan Lei 1200, Vlad N. 2919 Lei 175, Onișor Gh. Lei 100, Greg. Mannilă 125 Lei 100, A. Stâncel 2798 Lei 200, Aldea A. pr. 7712, 7702, 7697, 10.449, 7708, 7714, 207 Lei 700, P. Dr. Fireza Gh. Lei 1150, Nistor S. Lei 200, Leintoma A. Lei 200, Miron V. Lei 400, Merceanu V. Lei 400, Răduț I. 2549 Lei 200, Ciuł M. pr. Lei 650, Of. par. Bobalna Lei 25, Văgăun V. Lei 250.

Șarpe scuișător

Pe coastele Africii de răsărit trăiește un șarpe mic, de culoare cafenie, numit șarpe scuișător. Se ține mai ales prin apropierea scorburilor.

Când șarpele e amenințat, se apără de dușman, scuișându-l în față. El pintește totdeauna cu o siguranță uimitoare. Scuișatul e spumos și e amestecat cu puțin venin. Din cauza aceasta scuișătura e arzătoare și loce pe care l-a atins, se umflă.

In toată vremea

Cărțile cele mai potrivite pentru cetățenii din popor sunt „Cărțile bunului creștin”. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multe învățături mântuitoare pentru suflet. Aceia cari vreau să aibă o carte plăcută de citit, să ceară dela Blaj „Cărțile Bunului Creștin” scrise de păr. *Iuliu Maior*:

No. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 1
2. Pe calea desăvârșirii, ediția II.	1
3. Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	1
4. Darul lui Dumnezeu	1
5. Adevărata fericire	1
6. Taina spovedaniei	15
7. Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	30
8. Legea strămoșească	15
9. Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	25
10. Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	20
11. Taina tainelor, sfânta cuminecătură	1
12. Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	12
13. Durerea, sora noastră nedesăvârșită	12
14. Tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	30
15. Cărticica mirilor	1
16. Cărticica soților de căsătorie	1
17. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	1
18. Cum să ne creștem copiii	1
19. 54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	40
20. 57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an	40

In editura „Sfânta Unire” Blaj

a apărut:

Din viața vechilor creștini

Toate aceste broșuri sunt scrise de păr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică

Nr. 143—1941

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. 5042—1929 a judecătoriei din Târnăveni în favoarea reclamantului Nagy Ecaterina reprezentat prin avocatul Dr. Ioan Blănuș pentru încasarea creanței de 10.950 lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Septembrie anul 1941, orele 15 p. m. la fața locului în comuna Sânmiclăuș la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci, 2 porci, 1 coteț, 2 care pale și 1 car în valoare de 12.500 lei în caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăvești, la 27 August 1941.

106 (1—1)

Șef portărel, Fletel.